

عنوان مقاله:

پروژه تخریب، صلح یا فناوری؟ گره گشایی از رابطه بین پروژه گاپ و مساله زیست محیطی منطقه.

محل انتشار:

فصلنامه جامعه شناسی سیاسی ایران، دوره ۵، شماره ۱۲ (سال: ۱۴۰۱)

تعداد صفحات اصل مقاله: ۱

نویسندها:

مژده قدوسی - دانشگاه آزاد اسلامی - دانشکده حقوق و علوم سیاسی کرج - گروه حقوق بین الملل

افشین زرگر - گروه آموزشی روابط بین الملل، دانشکده حقوق و علوم سیاسی، دانشگاه آزاد اسلامی، کرج، ایران

خلاصه مقاله:

پروژه جنوب شرقی آناتولی (گاپ) در دهه ۱۹۷۰ برای تولید انرژی و آبیاری زمین های خشک از طریق ساخت سدها و نیروگاه های برق آبی بر روی رودخانه های فرات و دجله و شبکه های آبیاری گستردۀ در جنوب شرقی ترکیه آغاز شد. با گذشت زمان، این پروژه برای دستیابی به طیف وسیع تری از اهداف در زمینه های مختلف گسترش یافت و منطقه جنوب شرقی آناتولی را به طور اساسی متحول کرد. همچنانی به طور گستردۀ ادعا می شود که گاپ بر امنیت زیست محیطی سه کشور عراق، سوریه و ایران تأثیرگذار بوده و ملاحظات امنیتی و محاسبات سیاسی در منطقه دلیل وجود پروژه گاپ می باشد. با این حال، این پیوند فرضی بین گاپ و امنیت محیط زیست منطقه اغلب به شیوه ای ساده گرایانه انگاشته می شد و این پرسش که چگونه این دو به هم مرتبط بوده اند - یا نه - تا کونن بی پاسخ مانده است. هدف این مقاله، پر کردن این شکاف پژوهشی و بررسی ماهیت پیچیده و چند بعدی رابطه متقابل بین پروژه گاپ و مساله زیست محیطی منطقه بر اساس منابع مختلف داده های اوایله و ثانویه است. بر این اساس، مقاله روایات عمدۀ ای را که در آنها گاپ به عنوان یک تهدید زیست محیطی و توطئه سیاسی تصور می شود، شناسایی و مورد بحث قرار می دهد.

کلمات کلیدی:

پروژه گاپ، امنیت زیست محیطی، کردها، حقوق بین المللی آب، ترکیه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1537077>

